

WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
Marian Cichosz

KGP-4101-01-03/2013
P/13/054

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/13/054–Biopaliwa i biokomponenty w transporcie
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji
Podstawa prawna	Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli ¹
Kontroler	Andrzej Oleksak, gł. specjalista kp., upoważnienie do kontroli nr 85048 z dnia 15 maja 2013 r.
Jednostka kontrolowana	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ² , 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1
Kierownik jednostki kontrolowanej	Małgorzata Krasnodębska-Tomkiel, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie³ sposób prowadzenia działań przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu wspierania, rozwoju i wykorzystania biopaliw oraz biokomponentów w transporcie, polegających na prowadzeniu systemu kontrolującego i monitorującego legalność i jakość wprowadzanych do obrotu biopaliw ciekłych i biokomponentów.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Prezes UOKiK prawidłowo monitorował proces prowadzenia, przez Inspekcję Handlową⁴, kontroli w zakresie: spełnienia wymagań jakościowych przez biokomponenty wprowadzane do obrotu, oznakowania dystrybutorów używanych do biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych i stacjach zakładowych w sposób umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych biokomponentów w tym biopaliwie, zamieszczania informacji o dostępności biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz zamieszczania w miejscu ogólnodostępnym na stacji paliwowej lub zakładowej czytelnych informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach.

W *Systemie Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw*, którym zarządza Prezes Urzędu, uwzględniono jakość biopaliw ciekłych, w tym biopaliw ciekłych stosowanych w wybranych flotach⁵ oraz biopaliw ciekłych wytwarzanych przez rolników na własny użytek.

Prezes UOKiK prowadził określone – w *ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* – wykazy: przedsiębiorców wykonujących działalność

¹ Dz. U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.

² Dalej UOKiK lub Urząd.

³ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

⁴ Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej z dnia 15 grudnia 2000 r. (Dz. U. z 2009, Nr 151 poz. 1219 ze zm.) zadania Inspekcji wykonują: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej jako kierownika wojewódzkiej Inspekcji Handlowej wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie. Prezes Urzędu kieruje działalnością Inspekcji Handlowej przy pomocy UOKiK (art.7 ww. ustawy).

⁵ Grupa co najmniej 10 pojazdów, ciągników rolniczych lub maszyn nieporuszających się po drogach albo grupa lokomotyw lub statków, wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliwa ciekłego, będąca własnością lub użytkowana przez osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.

gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie transportowania paliw, przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw, stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni paliw, właścicieli i użytkowników wybranych flot pojazdów, rolników wytwarzających biopaliwa na własny użytek oraz akredytowanych laboratoriów. Dane w wykazach były na bieżąco aktualizowane.

Prezes UOKiK planował kontrole paliw, w tym paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, wyznaczał podmioty do tych kontroli, monitorował ich realizację oraz wskazywał zakres tych kontroli. Informacje o wynikach przeprowadzonych kontroli były przedstawiane przez Inspekcję Handlową Prezesowi UOKiK.

Przed notyfikacją programu pomocowego *Pomoc operacyjna w zakresie biopaliw* Prezes UOKiK opracowywał rzetelne opinie nt. zgodności z prawem unijnym projektów ustaw regulujących tę pomoc publiczną. Terminowo, w oparciu o dane uzyskane od podmiotów udzielających przedmiotowej pomocy, przedstawiał Radzie Ministrów i Komisji Europejskiej raporty o pomocy publicznej w Polsce, uwzględniające dane dotyczące ww. programu pomocowego.

Informacje w zakresie niezbędnym do sporządzenia rocznych zbiorczych raportów dotyczące jakości paliw za 2011 r. i 2012 r. były na bieżąco przekazywane do UOKiK przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Przedmiotowe raporty były terminowo przedstawiane Radzie Ministrów do rozpatrzenia.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

Opis stanu
faktycznego

Dyrektywą 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych⁶ państwa członkowskie UE zostały zobowiązane do podejmowania działań prowadzących do osiągnięcia z końcem 2010 r. minimalnego udziału biokomponentów w paliwach ciekłych w wysokości co najmniej 5,75%⁷.

Przepisy ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych⁸ implementujące dyrektywę wprowadziły zmiany, których skutkiem miało być stworzenie korzystnych i stabilnych warunków rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych. Objęto regulacjami biokomponenty i biopaliwa dotychczas pozostające poza uregulowaniami prawnymi i stworzono możliwości wprowadzania ich do obrotu, a także stosowania w wybranych flotach i produkcji przez rolników na własny użytek. Spowodowało to w konsekwencji konieczność rozszerzenia kontroli paliw o nowe rodzaje biopaliw ciekłych określonych w *ustawie o biopaliwach*.

Od dnia 1 stycznia 2007 r. podstawę prawną krajowego systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw⁹ stanowi *ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw*¹⁰. *Usmk* implementuje dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące m.in. jakości benzyn i olejów oraz redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych¹¹. Ustanowiono System

⁶ Dz. U. UE. L. z 2003 r., Nr 123, str. 42. ze zm.

⁷ W Polsce zgodnie z *rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 2007 r. w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych na lata 2008-2013* (Dz. U. Nr 110, poz. 757) minimalny udział biokomponentów i innych paliw odnawialnych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w ciągu roku kalendarzowego w transporcie, liczony według wartości opalowej wynosi 6,20 % na 2011 r., 6,65 % na 2012 r. oraz 7,10 % na 2013 r.

⁸ Dz. U. Nr 169, poz. 1199 ze zm., dalej *ustawa o biopaliwach*.

⁹ Funkcjonującego od 1 maja 2004 r. w celu wywiązania się przez Polskę z obowiązków określonych w dyrektywie 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. U. UE L Nr 350 str.50.) zmienionej m.in. dyrektywą 2003/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 3 marca 2003 r. (Dz. U. UE L 76 str.10).

¹⁰ Dz. U. Nr 169, poz. 1200 ze zm. dalej *usmk*.

¹¹ Dyrektywa 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz. U. UE. L Nr 350, str. 58 ze zm.) oraz dyrektywa Rady

Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw (dalej *System*), którego celem było przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw i gromadzeniu w stacjach zakładowych paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie *usmk*, a także monitorowanie pod względem statystycznym jakości paliw wprowadzonych do obrotu na terytorium RP oraz sporządzanie raportu dla KE. Realizację zadań w zakresie zarządzania *Systemem*, *usmk* powierzyła Prezesowi UOKiK.

W ramach zarządu, Prezes UOKiK przy pomocy Inspekcji Handlowej kontrolował jakość paliw u przedsiębiorców oraz rejestrował i przetwarzał informacje w tym zakresie. Prezes UOKiK na podstawie *usmk* prowadził wykazy: przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, transportowania paliw, magazynowania paliw, stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni paliw, właścicieli i użytkowników wybranych flot pojazdów, rolników wytwarzających biopaliwa na własny użytek oraz akredytowanych laboratoriów.

W okresie objętym kontrolą (2011 r. – dwa kwartały 2013 r.) w krajowym transporcie głównie wykorzystywane były paliwa ciekłe z domieszką biokomponentów: benzyny silnikowe bezołowiowe z domieszką do 5% bioetanolu (RON 95 i RON 98) oraz olej napędowy zawierający do 7% estru metylowego kwasów tłuszczowych. W tym okresie na polskim rynku istniały wprawdzie dwa rodzaje biopaliw ciekłych: czysty ester metylowy kwasów tłuszczowych stanowiący samoistne paliwo (B100) oraz olej napędowy zawierający 20% ww. estru (B20)¹², jednak były one wykorzystywane na małą skalę. W 2011 r. i 2012 r. konsumpcja paliwa B100 wynosiła odpowiednio 402 tys. ton i 66 tys. ton (2,4% i 0,4% konsumpcji paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w Polsce w 2011 r. i w 2012 ogółem, wynoszącej 16 826 tys. ton i 15 147 tys. ton). Konsumpcja w 2011 r. paliwa B20 wynosiła 3 tys. ton (0,02% konsumpcji paliw ciekłych i biopaliw ciekłych ogółem). W 2012 r. w ogóle nie było na rynku paliwa B20.

(dowód: akta kontroli str. 57-95, 286-588)

W 2011 r. w ramach *Systemu* (uwzględniającego również np. gaz skroplony) Inspekcja Handlowa skontrolowała 1 433 stacje paliwowe i zakładowe, 53 hurtownie, 34 przedsiębiorców wytwarzających i magazynujących paliwa (pobrano łącznie 1 591 próbek). Wyniki badań próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych pobranych w 2011 r. (1 122 próbek), przeprowadzone przez akredytowane laboratoria, wykazały, że 60 próbek (5,3%) nie spełniało wymagań jakościowych¹³. Kontrole te wykazały, że najczęściej kwestionowanymi parametrami były:

- w przypadku oleju napędowego: zawartość siarki, temperatura zapłonu, zawartość wody;
- w przypadku benzyn: prężność par, temperatura końca destylacji, badawcza liczba oktanowa RON;
- w przypadku paliwa B100: temperatura zapłonu, zawartość wody.

W 2012 r. skontrolowano 1 651 stacji paliwowych i zakładowych, 56 hurtowni, 32 przedsiębiorców wytwarzających i magazynujących paliwa (pobrano łącznie 1 851 próbek). Wyniki badań próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (1 370 próbek) wykazały, że 116 próbek (8,5%) nie spełniało wymagań jakościowych. Kontrole te wykazały, że najczęściej kwestionowanymi parametrami były:

1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniająca dyrektywę 93/12/EWG (Dz. U. UE. L Nr 121, str. 13 ze zm.)

¹² Dla których wymagania jakościowe określono w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 22 stycznia 2009 r. w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 18 poz. 98).

¹³ Określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. Nr 221, poz. 1441 ze zm.) oraz w dyrektywie 98/70/WE w sprawie jakości benzyny i olejów napędowych zmienionej dyrektywą 2003/17/WE oraz rozporządzeniu z dnia 22 stycznia 2009 r. Ministra Gospodarki w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych.

- w przypadku oleju napędowego: odporność na utlenianie, temperatura zapłonu, zawartość siarki, skład frakcyjny;
- w przypadku benzyn: badawcza liczba oktanowa RON, destylacja – różne punkty destylacji, motorowa liczba oktanowa, zawartość siarki, prężność par.

W pierwszym półroczu 2013 r. wojewódzkie inspektoraty Inspekcji Handlowej w ramach kontroli jakości paliw pobrały łącznie 772 próbki, z tego: 392 próbki ON, 300 próbek RON 95, 78 próbek RON 98, 2 próbki B100. Zakwestionowano łącznie 47 próbek, z tego: 29 próbek dotyczyło ON, 12 RON 95, 4 RON 98, 2 B100.

(dowód: akta kontroli str. 286-588, 969-976, 1034-1037)

Do dnia zakończenia kontroli NIK nie przeprowadzono żadnej kontroli jakości biopaliwa ciekłego wytwarzanego przez rolników na własny użytek. Prezes UOKiK nie uzyskał żadnej informacji o wystąpieniu lub o możliwości wystąpienia jego niewłaściwej jakości.

W 2011 r. w związku z ujawnionymi nieprawidłowościami w 2011 r. w zakresie jakości paliw ciekłych Inspekcja Handlowa skierowała do prokuratur 62 zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Zakończono postępowania w 29 sprawach, w wyniku których do sądu skierowano 1 akt oskarżenia. Natomiast w 2012 r. skierowano do prokuratur 83 zawiadomienia; zakończono postępowania w 32 sprawach, w wyniku których do sądu skierowano 6 aktów oskarżenia.

W 2011 r. wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej wydali 13 decyzji, a w 2012 r. – 24 decyzje o wycofaniu z obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych i przekazali informacje o powyższym Wojewódzkim Inspektoratom Ochrony Środowiska.

(dowód: akta kontroli str. 286, 1034-1037, 1173-1174, 1233)

W 2011 r. Inspekcja Handlowa zrealizowała łącznie 152 kontrole wynikające z *ustawy o biopaliwach*, przy czym w 4 kontrolach inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili nieprawidłowości. W jednej kontroli stwierdzono nieprawidłowe oznakowanie dystrybutorów i brak czytelnych informacji o dostępności biopaliw ciekłych, zaś w 3 kontrolach brak czytelnych informacji o dostępności biopaliw ciekłych. W 2012 r. liczba kontroli wyniosła 140, przy czym nieprawidłowości stwierdzono w 6 z nich (dotyczyły nieprawidłowego oznakowania dystrybutorów). Osiemnaście spośród ww. kontroli dotyczyło jakości biokomponentów¹⁴. W obu rozpatrywanych latach, na podstawie art. 33 ust. 1 *ustawy o biopaliwach* wydano jedną decyzję w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej.

(dowód: akta kontroli str. 183-277, 240-277, 1032, 1037, 1234)

W dniu 31 grudnia 2009 r. wygasło ostatnie zgłoszenie dotyczące stosowania w wybranych flotach pojazdów biopaliw ciekłych, spośród 11 zgłoszeń, które wpłynęły do Prezesa UOKiK. Upłynęły terminy określone w zgłoszeniach, do których biopaliwa ciekłe (flotowe) miały być stosowane. W wykazie właścicieli i użytkowników wybranych flot pojazdów od 1 stycznia 2010 r. nie dokonywano żadnych nowych wpisów.

(dowód: akta kontroli str. 278-279, 283-285)

Podmioty do kontroli jakości paliw były losowane za pomocą systemu informatycznego *eInspektor* oraz wybierane m.in. na podstawie skarg konsumentów, informacji Policji, informacji urzędów celnych, a także wyników przeprowadzonych

¹⁴ Przeprowadzanie kontroli jakości biokomponentów jest możliwe od 12 stycznia 2011 r., tj. od dnia wejścia w życie rozporządzenia Ministra Gospodarki z 17 grudnia 2010 r. w sprawie wymagań jakościowych dla biokomponentów, metod badań jakości biokomponentów oraz sposobu pobierania próbek biokomponentów (Dz. U. Nr 249, poz. 1668). Pierwsze kontrole jakości biokomponentów zostały przeprowadzone w 2012 r. (kontroli dokonało 9 inspektoratów wojewódzkich IH spośród 16).

kontroli. Losowanie odbywało się osobno dla każdego gatunku paliwa ciekłego oraz biopaliw ciekłych (nieflotowych), z uwzględnieniem – określonego w *rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 września 2007 r. w sprawie sposobu monitorowania jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, a także wzorów raportów dotyczących tych paliw oraz gazu skroplonego (LPG) i sprężonego gazu ziemnego (CNG)*¹⁵ (§ 8 ust. 4-6 rozporządzenia) – algorytmu określania liczby stacji, w których dokonywana będzie kontrola, w poszczególnych województwach. Wylosowane podmioty oraz podmioty wybrane do kontroli na podstawie dodatkowych kryteriów (uzyskanie informacji o możliwości wystąpienia niewłaściwej jakości paliw) były łączone przez UOKiK w zestawy w taki sposób, by kontrole prowadzone były w sposób efektywny i ekonomiczny. Po dokonaniu losowania i wyboru podmiotów do przeprowadzenia kontroli jakości paliw Urząd opracowywał tygodniowe plany kontroli jakości paliw, które podlegały ochronie jawności w okresie od dnia sporządzenia do pierwszego dnia roboczego po upływie danego tygodnia.

(dowód: akta kontroli str. 283-285, 969-970)

Uwagi dotyczące
badanej działalności

W 2011 r. i 2012 r. nie zrealizowano w pełni „Programów kontroli jakości paliw” w zakresie skontrolowania minimalnej liczby podmiotów wprowadzających do obrotu biopaliwa ciekłe (nieflotowe). W 2011 r. faktycznie pobrano jedynie 92 próbki biopaliw, podczas gdy minimalna liczba podmiotów przeznaczonych do kontroli wynosiła 100, zaś w 2012 pobrano 36 próbek biopaliw, chociaż należało skontrolować 50. Przyczyną niezrealizowania „Programów” był brak podaży biopaliwa ciekłego na rynku. W miesiącach zimowych biopaliwo praktycznie nie jest sprzedawane (sprzedaż jedynie na nielicznych stacjach paliw).

W „Programach kontroli jakości paliw” na lata 2011, 2012 i 2013 określono – w sposób niezgodny z *rozporządzeniem w sprawie sposobu monitorowania jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych a także wzorów raportów dotyczących tych paliw oraz gazu skroplonego (LPG) i sprężonego gazu ziemnego (CNG)* – dwa okresy przeprowadzania kontroli w danym roku kalendarzowym, takie same dla kontroli jakości benzyn silnikowych, oleju napędowego i biopaliw ciekłych (letni trwający od 1 maja do 30 września oraz zimowy trwający od 1 stycznia do 30 kwietnia i od 1 października do 31 grudnia). W § 7 ust. 1 *rozporządzenia* okresy monitorowania jakości dla benzyn silnikowych określono w sposób odmienny niż dla oleju napędowego. Dla benzyn silnikowych rok kalendarzowy podzielono na okres monitorowania letni, trwający od 1 maja do 30 września oraz okres monitorowania zimowy – od 1 października do 30 kwietnia. Dla oleju napędowego określono okres monitorowania letni, trwający od 16 kwietnia do 30 września oraz zimowy, trwający od 1 października do 15 kwietnia. Według wyjaśnień UOKiK, podział roku kalendarzowego na okresy przeprowadzania kontroli przedstawiony w „Programach” był wykorzystywany wyłącznie na potrzeby losowania podmiotów do kontroli¹⁶; kontrole jakości paliw w roku kalendarzowym faktycznie były prowadzone w okresach monitorowania określonych w *rozporządzeniu* dla danego gatunku paliwa.

(dowód: akta kontroli str. 78, 1031, 1034)

W okresie od 15 października 2009 do 30 kwietnia 2011 r. w Polsce funkcjonował program: *Pomoc państwa N57/2008 – Polska Pomoc operacyjna w zakresie biopaliw*. Beneficjentami pomocy były podmioty działające w sektorze wytwarzania i przetwarzania produktów rafinacji ropy naftowej. NIK zauważa, że w piśmie z dnia 30 stycznia 2013 r. Departamentu Monitorowania Pomocy Publicznej UOKiK do Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej Urząd omyłkowo –

¹⁵ Dz. U. Nr 189, poz. 1354.

¹⁶ Okresy monitorowania zostały ujednoczone, tak aby losowanie mogło odbyć się tego samego dnia.

w wyniku przyjęcia błędnej metody przeliczenia – wykazał nieprawidłowe kwoty udzielonej pomocy 8 beneficjentom (zarówno dotyczące opłaty paliwowej jak i łącznej kwoty udzielonej pomocy). Przykładowo:

- w 2010 r. spółka ARCTURUS Sp. z o.o. otrzymała pomoc państwa w postaci nieobjęcia obowiązkiem uiszczenia opłaty paliwowej w wysokości 303 577,36 zł; natomiast UOKiK poinformował Komisję, że pomoc ta wyniosła 1 212 670,12 euro,
- w 2011 r. spółka BP Polska S.A. otrzymała pomoc w kwocie 2 095 620,59 zł; Komisja została poinformowana, że pomoc ta wyniosła 8 284 774,05 euro.
(dowód: akta kontroli str. 1168, 1182)

IV. Wnioski pokontrolne

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 *ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli* wnosi o:

1. Określanie okresów przeprowadzania kontroli w „Programie kontroli jakości paliw na 2014 r.” i lata następne – w zgodzie z § 7 ust.1. *rozporządzenia w sprawie sposobu monitorowania jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, z także wzorów raportów dotyczących tych paliw oraz gazu skroplonego (LPG) i sprężonego gazu ziemnego (CNG)*.
2. Sprostowanie wielkości udzielonej pomocy publicznej w 2010 r. i 2011 r., przekazanych w piśmie z dnia 30 stycznia 2013 r. do Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 *ustawy o NIK* Pani Prezes przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 *ustawy o NIK* proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, dnia 18 września 2013 r.

Wiceprezes
Najwyższej Izby Kontroli
(-) Marian Cichosz